

РЕШЕНИЕ

№ 1125

гр. Варна, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20233110109760 по описа за 2023 година
И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. „XVIII-та” от ГПК вр. чл. 422 вр. чл. 415 ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от „****“ ЕАД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: *** гр.*** район ***, ул. „****“ № ***, с която претендира да бъде прието за установено по отношение на „****“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: гр. *** , че съществува присъденото с издадена по ч.гр.д. № ***г. на ВРС заповед по чл. 410 ГПК вземане за сумите от 167,72 лв. (сто шестдесет и седем лева и седемдесет и две стотинки) - неплатени месечни абонаменти и потребление по сключен между „****” ЕАД (с предишно наименование „****“ ЕАД) и „****“ ООД договор за предоставяне на услуги №***, партида ***, *** от 19.07.2021г. за периода от 14.10.2022г. до 13.12.2022г., за което са издадени следните фактури: № ***г. - 83,86 лв.; № ***г. - 83,86 лв.; ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда - 12.06.2023г. до окончателното ѝ изплащане; сумата от 490 лв. (четиристотин и деветдесет лева) – неустойка по договор ***, партида ***, *** от 19.07.2021г. за невърнато оборудване; сумата от 7,50 лева – сбор от обезщетенията за забава върху отделните главници включени в сумата от 167,72 лева, за периоди от деня, следващ издаването на фактура за всяка от главниците до 12.06.2023г.; 16,17 лева - обезщетение за забава върху сумата от 490 лева за период от 13.02.2023г. до 12.06.2023г; сумата от 2 лв. (два лева) – обезщетение за обработка на просрочени задължения по договор ***, партида *** *** от 19.07.2021г.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Между ищецът като доставчик и ответникът като потребител били сключени горепосочения договор за предоставяне на мобилни, фиксирани, интернет и телевизионни телекомуникационни услуги с № ***, партида ***, ***. По този договор ищецът бил изрядна страна, а ответникът не заплатил дължимите месечни такси и цена на услуги, поради което договорът бил прекратен предсрочно и били начислени неустойки за невърнато оборудване. Твърди се извършено

едностранно прекратяване поради неизпълнение на договорите съобразно ОУ, за което ответникът не следвало да бъде уведомяван или евентуално, че се уведомява с исковата молба. Претендират се разносните в настоящото и заповедното производство.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът заявява, че на 21.12.2023г. ответникът е заплатил в брой в магазин на "****" гр. ***, *** процесните фактури на стойност 167,72 лв., както и по сметка за неустойка *** от 19.12.2022г. сума в размер на 2 лв. На 09.10.2023г. в магазин на "****" гр. *** е върнато и предоставеното по договора оборудване - 3 броя ТВ приемник, рутер и *** устройство и са анулирани издадени за него сметки ***, ***, *** и *** от 29.12.2022г. на стойност 100 лв., поради което се отказва от иска спрямо тях, както и за неустойката от 490 лева за невърнато оборудване. Предвид заявения отказ, производството по делото е прекратено на основание чл. 233 ГПК в частта му относно сумите от 167,72 лв. - представляваща месечни такси и потребление за предоставяне на услуги по договор ID на клиент ***, партия *** ID на договор *** от 19.07.2001г. за периода от 14.10.2022-13.12.2022г. и сумата от 492,00 лв. – обезщетение за обработка на просрочени задължени и неустойка за предоставено, но невърнато оборудване след прекратяване на договор ID на клиент ***, партия ***, ID на договор *** от 19.07.2001г.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от редовно уведомления ответник. В проведеното открито съдебно заседание изразява становище, че е заплатил процесните фактури на стойност 167,72 лв., както и по сметка за неустойка *** от 19.12.2022г. сума в размер на 2 лв. На 09.10.2023г. е върнал предоставеното по договора оборудване. Оспорва претенцията от 16,17 лв. - обезщетение за забава върху вземането за неустойки и 7,50 лв. обезщетение за забава върху месечните такси и потребление. Претендират се разноски.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От приложеното ч.гр.д. № *** г. по описа на ВРС се установява, че в полза на „****“ ЕАД, ЕИК *** е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу длъжник „****“ ООД, за сумите посочени в исковата молба.

От писмените доказателства - копия от Договор № ***г. с приложение № 1 към него - условия за ползване на пакет от услугите фиксиран интернет, телевизия, фиксирана телефонна услуга, мобилна услуга за глас и данни, допълнения към Приложение №**** - активиране и условия за ползване на услугата *** (срок 1 или 2г.) към**** тарифен план/пакет с интернет услуга; декларации по Закона за защита на потребителите, Закона за електронните съобщения, Регламент (ЕС) 2016/679; приложение №2 към Договор № *** - списък на телефонни номера, активирани по Приложение №1 към Договора, тарифни планове/пакети активирани по тях; общи условия за взаимоотношенията между „****“ ЕАД и абонатите и крайните ползватели на обществените мобилни наземни мрежи на „****“ ЕАД, информация – цени на допълнителни услуги, предлагани от ***-ценоразпис на *** за клиенти; фактура № ***г. с обобщена информация за период на фактуриране 14.10.2022г. - 13.11.2022г., фактура № *** г. с обобщена информация за период на фактуриране 14.11.2022г. - 13.12.2022г., сметки № ***, № ***, №***г., №***, №***, №***; Справка за извършени плащания на 21.12.2023г.; приемо-предавателен протокол за връщане на крайно устройство от 09.10.2023г. заявление за прекратяване на договор от 15.07.2022г.; касов бон за плащане по документ № ***, № ***г., № ***г., се установява, че: на 19.07.2021г. между „*** ЕАД (с предишно наименование „****“ ЕАД) и „****“ ООД бил сключен договор при общи условия за предоставяне на услуги №**** партия ***. За доставените услуги по договора през периода от 14.10.2022г. до 13.12.2022г. били издадени фактури с №***г. за 83,86 лв. и №***г. за 83,86 лв. На 09.10.2023г. в магазин на*** „*** ****“ ООД върнало предоставено по договора оборудване - 3 броя ТВ приемник, рутер и *** устройство и са анулирани издадени за него сметки *** *** *** и *** от 29.12.2022г. на стойност 100 лв. На 21.12.2023г. „****“ ООД заплатил в полза на *** *** по фактури с №***г. и №***г. сума в размер

167,72 лв., както и по сметка за неустойка *** от 19.12.2022г. сума в размер на 2 лв.

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК за вземане произтичащо от чл. 79 ал.1 ЗЗД.

Искът е допустим, тъй като е подаден в срок, вследствие на своевременно депозирано възражение от длъжника в заповедното производство и има за предмет част от вземанията посочени в заповедта по чл. 410 ГПК.

Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен положителен установителен иск с горепосоченото правно основание, ищецът да докаже възникването на спорното право, а ответникът - фактите, които изключват, унищожават или погасяват това право. Предвид горепосочените материалноправни норми, на които се основава присъденото със заповедта вземане, уважаването на иска е обусловено от наличието на установено от ищеца наличие на облигационна връзка с ответника въз основа на валидно сключен писмен договор, в изпълнение на който през процесния период е доставило твърдяните услуги на ответника, респ. ответникът следва да докаже порок в сключения договор, плащане или др. положителни правнорелевантни факти, изключващи отговорността му.

От обсъдените по-горе доказателства се установява, че заявлението, въз основа на което е издадена процесната заповед за изпълнение е подадено на 13.06.2023г., а плащането на задължението посочено в тази заповед за доставени мобилни услуги на обща стойност 167,72 лв. е на 21.12.2023г. От това следва, че е налице забава в плащането на това вземане, поради което искът в частта му за претендираното обезщетение за забава от датата на падежа за плащане – един месец след издаване на съответната фактура до подаване на заявлението е доказан по основание. Размерът му на стойност 7,50 лв., съдът приема за установен след направено изчисление с програмен продукт „НАП - калкулатор“, за което не са нужни специални познания, поради което следва да бъде уважен.

Искът в частта му относно претендираното обезщетение за забава върху неплатена неустойка, съдът намира за неоснователен, доколкото спрямо същият е налице заявен отказ при липса на твърдение за плащането ѝ, въпреки дължимостта предвид невърнатото в срок оборудване.

Въз основа на гореизложените доводи, искът следва да бъде уважен частично.

Съобразно с изхода на спора и на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК, на ищеца се следват разноски, съразмерно на уважената част от иска, вкл. и върху частта, в която производството е прекратено поради заявен отказ в хипотеза на изпълнение на задължението от страна на ответника в хода процеса – 33,10 лв. за държавна такса. Следва да се присъдят и разноските в заповедното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение /уговорено в рамките на минималното по Наредба № 1/2004г. на ВАДвС/ - общо 422,35лв., редуцирани съобразно горните мотиви на 109,53 лв.

На ответника разноски не следва да се присъждат предвид липсата на представено доказателство за реалното извършване на такива.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК по отношение на „**“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.*** и „****“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: гр. *** , че съществува ЧАСТ ОТ присъденото с издадена по ч.гр.д. № ***г. на ВРС заповед по чл. 410 ГПК вземане ДО РАЗМЕР НА сумата от 7,50 лева – сбор от обезщетенията за забава върху отделните главници включени в сумата от 167,72 лева, за периоди от деня следващ**

издаването на фактура за всяка от главниците до 12.06.2023г., **като ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 16,17 лева - обезщетение за забава върху сумата от 490 лева за период от 13.02.2023г. до 12.06.2023г;

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК, „***“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: гр. *** да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.*** сумата от 33,10 лева – разноски за държавна такса в настоящото производство и 109,53 лева – разноски по ч.гр.д. № ***Г. на ВРС.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____